

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
CALEA BUCUREȘTI, NR. 3
TÂRGOVIȘTE
SECȚIA CIVILĂ

Destinatar:
BUJOR NICOLAE
GĂEȘTI, NICOLAE TITULESCU, nr.
139A, județul DÂMBOVIȚA

DOSARUL NR. 733/120/2022

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: pretenții

Complet: civil - c7 - fond - amanare

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**
NR. 1459/2022 DIN DATA DE 07 Iulie 2022

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1459/2022, pronunțată la data de 07 Iulie 2022, de către TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA SECȚIA CIVILĂ.

E.M. 15.07.2022 12:53:37, nr. comunicare: 8 din 8

in ECRIS

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA – SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 733/120/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 29.06.2022

Instanța constituită din:

Președinte – Bogdana Brînzică

Grefier – Nicoleta Petrache

S-a luat în examinare acțiunea având ca obiect *pretenții*, formulată de reclamantii *Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii, Bujor Constantiniu, Bujor Constantiniu - PFA* în contradictoriu cu pârâții *Bratu Doina, Bratu Marian, Bujor Lucica, Bujor Nicolae*.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-au prezentat reclamantii *Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Constantiniu*, asistați de avocat *Burcea Ioana Anița*, ce substituie pe avocat *Chiricioiu Simona Laura* și reprezintă pe reclamanta *Bujor Ani* și pârâții *Bratu Doina, Bujor Lucica* și *Bujor Nicolae* asistați de avocat *Gădescu Aurel*, apărător ce reprezintă și pe pârâtul lipsă, *Bujor Marian*.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care referă oral obiectul pricinii, stadiul în care se află pricina, modul de îndeplinire a procedurii de citare, cu precizarea că reclamantii au depus la dosar un set de înscrisuri, după care:

S-a prezentat în instanță martorul propus de pârâți numitul *Matei Constantin*.

Reclamanta *Bratu Doina* depune la dosarul cauzei un înscris în limba germană cu precizarea că acest act este dovada că soțul său *Bratu Marian* nu s-a putut prezenta la acest termen, întrucât lucrează în străinătate, astfel că nu se poate lua interogatoriu.

Avocat *Gădescu Aurel*, apărătorul pârâților precizează că are interogatoriu formulat doar pentru reclamantul *Bujor Constantiniu* și prezent martorul propus, numitul *Matei Constantin*.

Avocat *Burcea Ioana Anița*, apărătorul reclamantilor depune la dosarul cauzei interogatoriile formulate pentru pârâți, solicitând administrarea acestora, mai puțin interogatoriu pârâtului *Bujor Marian*, care nu s-a prezentat, solicitând a se lua act că renunță la interogatoriu cu privire la acest pârât, având în vedere imposibilitatea prezentării acestuia.

S-a administrat interogatoriu reclamantului *Bujor Constantiniu* și *Bratu Doina, Bujor Lucica* și *Bujor Nicolae* și a fost audiat martorul propus de pârâți, numitul *Matei Constantin*, a cărei declarație este consemnată în proces verbal, semnat și atașat la dosarul cauzei.

Apărătorii reclamantilor și pârâților arată că nu mai au cereri de formulat, probe de administrat.

Tribunalul, nemaifiind cereri de formulat sau incidente de soluționat, deschide dezbaterile asupra fondului cauzei, dând cuvântul părților în ordinea și condițiile prevăzute de art. 216 din Codul de procedură civilă, pentru ca fiecare să își susțină cererile formulate în proces.

Avocat *Burcea Ioana Anița*, apărătorul reclamantilor având cuvântul solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și precizată, să se dispună obligarea în solidar a pârâților la plata sumei de 222.000 lei (74.000 de lei pentru fiecare reclamant), suma de bani ce reprezintă repararea prejudiciului moral cauzat prin faptele ilicite ale pârâților, constând în publicarea unor afirmații denigratoare și calomnioase la adresa reclamantilor, prin care le-a fost încălcat dreptul la viață privată, onoare, demnitate, imagine și reputație, prin intermediul postărilor pe site-urile de socializare, ale paginilor on-line ale unor ziare locale și ale unor asociații umanitare de strângere de fonduri, pentru motivele arătate pe larg în acțiune și concluziile scrise pe care le depune la dosarul cauzei și le susține oral, punctual, cu precizarea că în speță sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv: existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, a raportului de cauzalitate dintre acestea și ultima condiție,

vinovăția celui care a determinat prejudiciul; se solicită cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Avocat Gâdescu Aurel, apărătorul părților având cuvântul solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, având în vedere că, în raport de dispozițiile art. 72, 74 și 75 Cod civil raportat la art. 341 faptele săvârșite de către părți, în sensul că ar fi zis că reclamantul este escroc sau că a înșelat, nu sunt de natură să aducă atingere vieții private unei persoane (a se avea în vedere cele 9 cazuri prevăzute de art 74 Cod civil pe care le enumeră), din probele administrate, de fapt, rezultă o neînțelegere între părinți, copii și frați referitoare la averea părinților și faptul că unul din frați îngrijește părinții, iar altul a profitat de avere, etc; prin postările realizate nu s-a blamat vreo persoană, ci doar s-a făcut o aluzie cu privire la o casă din Găești, care dovedește că reclamantii au condiții de locuit astfel că nu se impune ca aceștia să mai facă atâta publicitate pentru obținerea fonduri în sprijinul reclamantei Bujor Ani; solicită cheltuieli de judecată și amânarea pronunțării pentru a depune note scrise.

Instanța, socotindu-se lămurită, declară dezbaterile închise și reține dosarul pentru soluționarea cererii, aducând la cunoștință părților, că pentru a se depune note scrise, va amâna pronunțarea la data de 07.07.2022.

TRIBUNALUL,

Pentru a da posibilitatea părților să depună note scrise,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de **07.07.2022.**

Pronunțată în ședința publică din data de 29.06.2022.

PREȘEDINTE,
Bogdana Brînzică

GREFIER,
Nicoleta Petrache

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA – SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 733/120/2022

SENTINȚA CIVILĂ NR.1459

Ședința publică din data de 07.07.2022

Instanța constituită din:

Președinte – Bogdana Brînzică

Grefier – Mereuță Elena Daniela

S-a luat în examinare acțiunea având ca obiect *pretenții*, formulată de reclamanții *Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii, Bujor Constantiniu, Bujor Constantiniu - PFA* în contradictoriu cu pârâții *Bratu Doina, Bratu Marian, Bujor Lucica, Bujor Nicolae*.

Prezența părților și dezbaterile în cauză au avut loc și s-au consemnat prin încheierea de ședință din data de 29.06.2022, ce face parte integrantă din prezenta, când pronunțarea a fost amânată pentru data de astăzi, 07.07.2022.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii ce face obiectul prezentei cauze, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la Judecătoria Găești sub nr.2499/232/2021, reclamanții *Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii, Bujor Constantiniu*, acesta din urmă în nume propriu și în calitate de reprezentant legal al „*Bujor Constantiniu PFA*” au chemat în judecată pârâții *Bratu Doina, Bratu Marian, Bratu Lucica și Bujor Nicolae*, prin care au solicitat:

1. obligarea pârâților în solidar, la plata sumei de 60.000 Euro, echivalentul în lei la data plății, daune morale, reprezentând repararea prejudiciului constând în vătămarea dreptului la reputație, a prejudiciului de imagine și a dreptului la viață, cauzat reclamanților prin atingerile aduse onoarei și demnității prin afirmațiile calomnioase, defăimătoare privind reputația și probitatea profesională a lor.

2. obligarea pârâților să publice, timp de 7 zile consecutive, pe cheltuiala proprie, în cotidianul local și în alte trei cotidiane naționale hotărârea judecătorească definitivă ce se va pronunța în cauză.

3. obligarea pârâților să retracteze afirmațiile mincinoase din materialele publicate în termen de 3 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești sub sancțiunea plății daunelor cominatorii de 100 lei/zi de întârziere precum și obligarea pârâților să prezinte scuze publice prin aceleași mijloace de comunicare pentru prejudiciile aduse imaginii și prestigiului subsemnaților

4. obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare reclamanții arată că anul 2021 *Bujor Anii*, în vârstă de 46 de ani, a fost diagnosticată cu leucemie acută mieloidă, într-o stare foarte avansată. Aceasta a fost nevoită să înceapă de urgență tratamentul cu chimioterapie, deoarece viața îi era pusă în pericol. Deoarece tratamentul este unul de lungă durată și costisitor, în încercarea de a o ajuta să meargă la o clinică de specialitate din Italia, reclamanții au apelat la ajutorul mai multor fundații și ziare pentru a demara o campanie de strângere de fonduri.

Imediat ce au apărut în spațiul online campaniile de strângere de fonduri, pârâții au început să publice o serie de mesaje și comentarii extrem de răutăcioase și de grave care le-au adus atingere imaginii și reputației reclamanților, deoarece afirmațiile și judecățile de valoare nu au nicio bază factuală.

Învederează reclamanții că în toate comentariile depuse sunt acuzați de furt, inselaciune, de faptul ca în mod intenționat au "furat banii părinților (bunicilor)", (sumele invocate fiind mereu altele-10000 EURO, 18000 Euro, 20.000 Euro- ca sa insinueze ca ar avea bani "furați", ca sunt posesorii a 4 (uneori este trecut 5 și 6) autoturisme de lux (desi din inscrierile atașate prezentei se poate observa faptul ca nu este adevărat acest lucru) și ca au mulți bani, iar campania de ajutorare este un fals.

Încă din titlurile comentariilor („...prin povestea ta vrei sa mai tepuiti lumea, sunteți rușinea Găeștiului, „profita de bunătatea oamenilor”, „nu va lasati păcăliți de aceasta postare, Bujor Ionela Nicoleta profita..”, „mai bine dati banii unor copii orfani nu unor impostori”, „oare pana unde vor merge cu minciuna?”, „nu va lasati păcăliți”, „sunt mincinoși și profitori”) se întrevade caracterul compromițător al acestora, care exprima ideea ca reclamanții ar fi săvârșit fapte de natura penala („l-au bătut și abandonat pe bunic”) sau contrare regulilor bunei-credinte. În cuprinsul mesajelor, alături de numele lor apar și fotografiile lor și campaniile derulate pentru strângerea de fonduri.

Toate aceste comentarii, distribuiți și mesaje au creat o indoiala în rândul donatorilor și donațiile s-au oprit. Astfel, primiseră ajutor de la un domn pe care nu l-au întâlnit niciodată, sub forma plății chiriei locuinței, însă după cum se poate observa din mesajul atașat, după postarea comentariilor răutăcioase acesta a renunțat. Totodată reclamantul Bujor Constantin nu a mai putut practica activitatea sa (polish auto și comercializarea autoturismelor second-hand), activitate ce presupune interacțiunea directă cu clientul.

Concluzionează reclamanții că dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la respectarea demnității persoanei, a dreptului la viața, prin publicarea datelor mincinoase a fost încălcat.

Confirmarea în cadrul comentariilor și a postărilor efectuate de parați a neadevărurilor convertește în răspundere pentru fapta cauzatoare de prejudiciu, întreaga prezentare făcută de persoanele fizice fiind făcută cu intenție (rea-intenție as putea spune) în scopul de a prejudicia.

Invocă art.1349 Cod civil și apreciază că acțiunea îndreptată împotriva părților conține elemente pertinente, ce au aptitudinea de a atrage răspunderea delictuală, deoarece au prezentat fapte neadevărate, mincinoase. Din analiza întregilor comentarii și mesaje rezultă o legătură între temă și afirmațiile mincinoase ale părților, care au creat un prejudiciu și pe cale de consecință, au săvârșit fapta ilicită, care justifică răspunderea acestora.

Mesajele, comentariile și susținerile acestor persoane- frați și cumnați, au încălcat: - pe latură socială - necesitatea unei informări corecte și obiective a opiniei publice - pe latură legală - normele privitoare la dreptul la viață intimă, familială și privată, dreptul la propria imagine, privitoare la accesul liber al persoanelor la informațiile de interes public (Legea nr. 544/2001, Legea nr. 677/2001, art. 10 din CEDO) și ținând cont de Recomandarea nr. 13 din 10 iulie 2003 a Comitetului de Miniștri din statele membre ale Consiliului Europei privind difuzarea de informații de către mass-media în legătură cu procedurile penale.

Susțin reclamanții că criticile aduse de parați sunt lipsite de fundament, de suport informațional real și apreciază că faptele comise de aceștia, întrunesc condițiile legale ce antrenează răspunderea civilă delictuală, întrucât prin declarațiile tendențioase au fost încălcate normele privind dreptul la viața, onorare, la reputație și la viața privată și totodată normele privind libertatea de exprimare prevăzute de Constituția României și tratatele internaționale la care România este parte.

Apreciază ca sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, că s-au încălcat în primul rând prevederile art. 72 C.civ., că afirmațiile părților au o gravitate deosebită, cu caracter defăimător, fără nicio bază reală, care nu pot fi justificate prin prisma libertății de exprimare și care au fost exprimate cu o vădită rea-credință, fără o minimă verificare prealabilă privind persoana reclamantei și acțiunile sale.

Afirmațiile lor au caracterul unor judecăți de valoare, al căror neadevăr în situația de față este ușor de demonstrat, reprezentând opinii și aprecieri subiective, apte de a ne produce prejudicii.

Din modalitatea în care pârâții au înțeles în prima fază să profereze informații neadevărate cu privire la activitatea de strângere de fonduri desfășurată de reclamantă și apoi raportat la aceste informații nereale au înțeles să facă aprecieri care prin ele însele au rolul de a le aduce atingere, rezultă caracterul insultător al afirmațiilor pârâților la adresa reclamantilor, de natură să ne lezeze onoarea, demnitatea, prestigiul și prețuirea de care ne bucuram atât la locul de munca cât și în definitiv în societate.

Cu privire la prejudiciu, învederează că s-au produs consecințe negative în două planuri, cel al activității lor de angajați și cel al activității lor în calitate de oameni, li s-a adus un prejudiciu moral, iar suma de bani solicitată cu titlu de daune morale este mai mult decât rezonabilă în raport cu gravitatea faptelor pârâților. Prejudiciul este urmarea directă a încălcării dreptului la imagine și reputație a subsemnaților, iar publicarea informațiilor mincinoase de către pârâți s-a realizat cu vinovăție.

Ca urmare a acestor postări Bujor Anii a suferit un soc care îi afectează sănătatea și tratamentul pe care îl urmează.

În drept :art. 10 alin 2 din CEDO, art. 30 alin 1,3 și 6 din Constituția României, art. 194 și următoarele C.proc.civ., art. 253 și art. 1.357 și următoarele C.civ.

Probe: înscrisuri, mijloacele materiale de proba, administrarea probei testimoniale și proba cu interogatoriul paraților.

Anexat cererii de chemare în judecată s-au depus la dosar înscrisuri, în copie și planșe foto.

La data de 26.05.2021, reclamantii au depus la dosar cerere precizatoare prin care arată că Bujor Ionela Nicoleta solicita de la fiecare parat în parte suma de 3750 euro, în total 15.000 euro, echivalentul în lei la data plății,

Bujor Anii solicita de la fiecare parat în parte suma de 3750 euro, în total 15.000 euro, echivalentul în lei la data plății,

Bujor Constantiniu, în nume propriu și în calitate de reprezentant legal al „Bujor Constantiniu PFA”, solicita de la fiecare parat în parte suma de 7500 euro, în total 30.000 euro, echivalentul în lei la data plății.

Suma de 3750 euro au împartit-o astfel:

-2000 euro - pentru faptul că prin minciuni, denigrare și defăimare nu au mai putut să strângă fondurile necesare pentru un tratament mai bun în străinătate, punând astfel viața mamei și a soției în pericol;

- 1000 euro - pentru acuzațiile grave și nefondate la adresa familiei lor, pentru stricarea reputației lor atât în Gaesti cât și în Pitești. Targoviste și zonele alăturate, comentariile fiind postate în diferite grupuri din care fac parte mulți membrii. Susțin că aceasta reputație nu mai poate fi vreodată reparată și îi afectează în fiecare zi, pentru faptul că au postat pozele cu ei fără acord, pentru că au distribuit în mediul online aspecte intime și mincinoase ale vieții lor de familie;

- 750 euro - pentru defăimarea activității lor, pentru faptul că nimeni din Gaesti sau din zonele apropiate nu va mai cumpăra mașinile sau serviciile oferite de societatea lor.

În ceea ce privește timbrarea cererii de chemare în judecată, apreciem că sunt aplicabile dispozițiile art. 7 OUG nr.80/2013

Învvederează reclamanta Bujor Ionela Nicoleta, angajata la Lisa Draexlmaier, că este privită cu reticenta în fiecare zi când merge la locul de muncă și îi este teama să nu fie data afară deoarece unchiul și matusile ei (parații din prezenta cauză) o acuză de furt și de înslăciune.

Pârâții Bujor Nicolae, Bujor Lucica, Bratu Marian și Bratu Doina, au formulat întâmpinare prin care au solicitat anularea cererii de chemare în judecată ca netimbrată și apoi ca nefondată.

Pârâții solicită anularea cererii de chemare în judecată ca netimbrată și arată că reclamantii nu au depus la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferentă sumei de 6000 euro.

Pe fond, pârâții arată, în esență, că și-au exprimat opinia publică care constituie un drept fundamental al lor, iar ceea ce au transmis public reprezintă niște adevăruri cunoscute de ei, pe care au dorit să le aducă la cunoștința opiniei publice la care a apelat familia reclamanților pentru strângerea de fonduri respectivă, deoarece aceștia au ascuns sau chiar au indus în eroare opinia publică.

În drept: art. 205 C.p.c., art. 30 din Constituție și art. 11 CEDO.

Probe: înscrisuri și CD din care reiese că reclamantul își desfășoară activitatea în mod neafectat și stingherit.

Anexat cererii de chemare în judecată s-au depus la dosar înscrisuri și planșe foto.

Prin sentința civilă nr.1604/29.10.2021 s-a admis excepția necompetenței materiale, invocată din oficiu și s-a declinat în favoarea Tribunalului Dâmbovița – Secția Civilă, competența de soluționare a acestei cauze, fiind înregistrată la această instanță sub nr.3899/120/09.12.2021, stabilind termen de judecată la 12.01.2021, când instanța a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Tribunalului Dâmbovița iar prin sentința civilă nr.38/12.01.2022 a admis această excepție, a declinat competența de soluționare a cererii în favoarea Judecătoriei Găești, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a suspendat judecata cauzei și a dispus înaintarea dosarului către Curtea de Apel Ploiești pentru a soluționa conflictul ivit.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești sub nr.45/42/2022 care a stabilit termen de judecată la data de 26.01.2022 iar prin sentința nr.2/26.01.2022 a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Dâmbovița, Secția I Civilă.

Pentru a hotărî astfel, Curtea de Apel Ploiești a avut în vedere următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 133 din Codul de procedură civilă, există conflict de competență: (1) când două sau mai multe instanțe se declară deopotrivă competente să judece același proces; (2) când două sau mai multe instanțe și-au declinat reciproc competența de a judeca același proces sau, în cazul declinărilor succesive, dacă ultima instanță investită își declină la rândul său competența în favoarea uneia dintre instanțele care anterior s-au declarat necompetente.

Curtea constată îndeplinite condițiile conflictului negativ de competență prevăzute de dispozițiile art. 133 punctul 2 din Codul de procedură civilă, cele două instanțe (Judecătoria Găești și Tribunalul Dâmbovița) declinându-și reciproc competența teritorială de soluționare a aceleiași cauze.

După redarea obiectului cererii de chemare în judecată, reținându-se și precizarea reclamanților, la solicitarea instanței, depusă la data de 26.05.2021, prin care au arătat, defalcăt, sumele pe care fiecare le solicită de la fiecare pârât în parte, sunt redată dispozițiile legale prevăzute de art. 94 alin. 1 lit. k), art. 95 alin. (1) și art. 100 din Codul de procedură civilă, față de care, constată că art. 100 din Codul de procedură civilă nu reglementează ipoteza în care mai mulți reclamanți formulează pretenții proprii împotriva mai multor pârâți, invocând raporturi juridice având aceeași cauză sau chiar cauze diferite, dar aflate în strânsă legătură.

Or, în prezentul conflict de competență, se regăsește această ipoteză: litisconsorțiu procesual mixt în care se invocă raporturi juridice având cauze diferite, dar aflate în strânsă legătură, care face necesară judecarea lor împreună. Strânsa legătură este conferită de preținsele acte în formă continuată săvârșite de către pârâți (rude ale reclamanților persoane fizice) de a zădărnici campania de strângere de fonduri în vederea efectuării diverselor operațiuni medicale menite să conducă la tratarea bolii de care suferă una dintre reclamante, prin denigrarea reclamanților (și aceștia făcând parte din aceeași familie). Necesitatea judecării împreună decurge atât din natura raportului juridic obligațional afectat de solidaritatea specifică răspunderii civile delictuale consacrată de dispozițiile art. 1.382 din Codul Civil, cât și din caracterul continuat al acțiunilor pretins întreprinse și din necesitatea administrării unui probatoriu comun.

Curtea observă că tribunalul, interpretând dispozițiile art. 100 din Codul de procedură civilă per a contrario și coroborat cu dispozițiile art. 99 alin. (2) din același act normativ a concluzionat că instanța se determină în raport de valoarea fiecărei pretenții în parte, adică exact ca în ipoteza vizată de dispozițiile aceluiași art. 100, deși raporturile juridice sunt aflate într-o strânsă legătură, deci situația fiind diferită de cea reglementată de norma interpretată. Or, interpretarea per a contrario presupune că în ipoteza contrară, soluția este diferită.

Și în opinia Curții, în această ipoteză nereglementată de lege, se impune interpretarea per a contrario a dispozițiilor art. 100 din Codul de procedură civilă însă această interpretare conduce la concluzia că în speță, instanța competentă material nu se determină cu observarea valorii obiectului fiecărei pretenții în parte, ci în funcție de valoarea întregii creanțe, adică a sumei aditionate. În cazul în care s-ar aprecia să instanța s-ar determina cu observarea valorii fiecărei pretenții în parte, ar însemna să se asimileze și ipoteza nereglementată, cu situația vizată de art. 100. Or, prin dispozițiile art. 100 din Codul de procedură civilă intenția legiuitorului a fost aceea de a determina instanța competentă prin raportare la valoarea fiecărei pretenții în parte numai în situația în care raporturile juridice sunt distincte și neafiate într-o strânsă legătură.

În concluzie, față de cuantumul pretențiilor deduse judecății (60.000 Euro), care depășesc pragul valoric de 200.000 lei, de domiciliul pârâților și de dispozițiile art. 95 pct. 1 raportat la art. 94 pct. 1. lit. k) din Codul de procedură civilă, Curtea a apreciat că în prezenta cauză competența materială de soluționare a cauzei revine Tribunalului Dâmbovița, astfel, având în vedere considerentele arătate și în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (1) și (4) Cod procedură civilă, Curtea a stabilit competența de soluționare a cauzei, în primă instanță, în favoarea Tribunalului Dâmbovița.

Astfel, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița la data de 15.03.2022 sub nr. 733/120/2022 și a fost stabilit termen de judecată la data de 06.04.2022.

S-a administrat în cauză proba cu înscrisuri și interogatoriu pentru toate părțile, precum și cea cu un martor pentru pârâți.

Analizând cererea de chemare în judecată, în raport de toate probele administrate în cauză, de natură a contura situația de fapt din speță, de dispozițiile legale aplicabile, tribunalul o apreciază ca fiind fondată în parte, în limitele și pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

Prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost precizată, reclamanții Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii și Bujor Constantiniu, atât în nume propriu, cât și în calitate de reprezentant legal al „Bujor Constantiniu PFA” au chemat în judecată pe pârâții Bratu Doina, Bratu Marian, Bujor Lucica și Bujor Nicolae, solicitând obligarea pârâților la plata către fiecare reclamant a sumei de 74.000 lei (câte 18.525 lei de la fiecare pârât), daune morale pentru repararea prejudiciului cauzat prin formularea și postarea de către pârâți, pe rețeaua de socializare Facebook a unor afirmații denigratoare, prin care li s-a încălcat dreptul la demnitate, onoare, reputație, imagine și viață privată, precum și obligarea pârâților la prezentarea de scuze publice, la retractarea afirmațiilor mincinoase din materialele postate și la publicarea, pe cheltuială proprie a hotărârii judecătorești ce se va pronunța în cauză.

În fapt, reclamanții au susținut că pentru a zadarnici campania demarată prin intermediul unor fundații și ziare pentru strangerea de fonduri în vederea tratamentului reclamantei Bujor Anii, diagnosticată cu leucemie acută mieloidă (mama și soția celorlalți doi reclamanți), pârâții au întreprins împotriva lor acțiuni repetate de denigrare, prin afirmații și acuzații grave în mediul on line, respectiv pe paginile de facebook.

Reține instanța că aceștia au exemplificat, depunând capturi de ecran cu mesajele și comentariile postate de pârâți pe pagina de facebook din cursul lunii martie 2021, din care rezultă afirmații de tipul: *” niște excroci, în special el(Bujor Constantiniu), șarlatan și hoț. Nu mai ascultați toate minciunile lor, sunt o familie de excroci. Tatăl fetei l-a batut pe Bujor Ioan(pe tataie), i-a luat banii 18000 euro inclusiv pensia. Sunt excroci. Cei mai mari țepari și*

ticăloși, profitori, mincinoși, impostori, țepari, au furat banii parinților; sunt niște hoți, profitori care și-au abandonat parinții după ce le-au dat tot. Ascund adevărul și nu spun ca au 6 mașini de lux, casa cu etaj și garsoniera în Pitești; Bujor Constantin nu a muncit nicio dată și ca a trait toata viața, profitând de altii, nu știe ce înseamna munca, toata viața a păcalit și înșelat lumea și acum profită de boala și cerșeste bani.; se folosește de boala mamei pentru a strange bani, deși au fiecare mașina și isi permit sa stea cu chirie în Pitești. Bujor Constantin a vândut 4-5 mașini și a obținut destui bani, au abandonat parinții, după ce i-au depozitat-o de 22.000 euro și le-au mâncat pensiile timp de 10 luni, le-au luat casa și gospodaria pe nimic, au vandut 4-5 masini de cel puțin 2700 euro fiecare și mai au vreo 5-6 masini în curte. Soțul bolnavei trăiește din lucruri ilegale. Au facut numai rău în viața. Mint cu nerușinare, bolnava în cauza scriind zeci de reclamații la poliția Orașului Găești, reclamații nefondate, având drept scop obținerea întregii averi, a pamânturilor și a caselor. Nu vă lăsați pacaliți. Se folosesc de boala bolnavei pentru a face rost de bani. Au furat și au facut rău la multa lume”.

Deși, pârâții nu neaga faptul ca ei sunt autorii mesajelor, susțin ca prin expresiile folosite nu au adus atingere demnității acestora, ci doar au prezentat publicului niste adevaruri cunoscute de ei, referitorae la relatiile de familie, în special raportat la parinții/socrii/bunicii acestora. Nu depun însă nici o probă din care să rezulte veridicitatea afirmațiilor făcute, martorului audiat în cauză nerelatând fapte de natura a susține acuzațiile aduse.

Prin decizia din data de 27.11.2014 pronunțată de ICCJ s-a declarat ca profilul de Facebook este un spațiu public , iar un mesaj postat nu poate fi asimilat unui mail privat. Astfel, rețeaua de socializare Facebook nu poate echivala, sub aspectul controlului mesajelor difuzate, cu o casuță poștală electronică. Profilul personal de Facebook, chiar dacă este accesibil doar prietenilor, adică unui grup restrâns de persoane, tot public este, oricine putând distribui informațiile postate de titularul paginii.

Potrivit art. 72 Cod civil orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale, fiind interzisă orice atingere adusă onoarei sau demnității persoanei, fără consimțământul acesteia sau fără respectarea limitelor prevăzute de art. 75.

Din dispoziția legală mai sus invocată rezultă că nu numai persoanele publice, cu notorietate au dreptul la viață privată și la protecția demnității și onoarei, ci orice persoană fizică are aceste drepturi, care îi sunt protejate de încălcări ce nu se circumscriu excepțiilor prevăzute de art. 75.

Art. 252 Cod civil prevede că “orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică”.

Conform art. 253 Cod civil, alin. (1) persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: c) constatarea caracterului ilicit al faptei faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă; alin. (3) cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere să îl oblige pe autorul faptei la publicarea hotărârii de condamnare și la plata de despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudicial, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat.

În alin. 1 al art. 1349 Cod civil, care reglementează obligația generală a oricărei persoane de a nu vătăma sau prejudicia o altă persoană, se dispune că orice atingere adusă drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane atrage, angrenează pentru cel vinovat, răspunderea pentru toate prejudiciile cauzate, fiind obligat la repararea integrală acestora.

În speță, instanța consideră că afirmațiile și mesajele postate de pârâți pe paginile de facebook cu privire la pretinsa fapta de furt și înșelaciune savarsită de reclamantul Bujor Constantiniu, lipsa de moralitate și integritate profesionala a acestuia, expresiile indecente, jignitoare folosite cu referire la toți membrii familiei „impostori, escroci, profitori, mincinoși țepari” sunt de natură să aducă atingere onoarei și demnității acestora, sens în care sunt îndreptați sa le fie reparat prejudiciul moral pe care l-au suferit, în parte, tinand cont de

anumite circumstanțe, respectiv poziția socială a reclamantilor în societate și familie, respectul privind demnitatea și onoarea acestora de care se bucură în rândul comunității, precum și relațiile conflictuale preexistente dintre reclamant și pârâți, care conduc la concluzia că daunele morale solicitate sunt admisibile în parte.

Având în vedere că orasul Găești nu este o localitate foarte mare, ceea ce face ca informațiile să se propage cu ușurință, reclamantii pot fi supuși criticilor și disprețului comunității ca urmare a celor postate de pârâți. De asemenea, din înscrisurile depuse la dosar, rezultă că în urma campaniei de denigrare demarată de pârâți, donațiile facute de diverse persoane pentru tratamentul reclamantei Bujor Anii s-au diminuat considerabil, ceea ce denotă că afirmațiile pârâților au indus în rândul opiniei publice sentimentul de îndoială, incertitudine cu privire la moralitatea și sinceritatea familiei Bujor.

Consecința afirmațiilor jignitoare ale pârâților este lezarea dreptului la imagine a reclamantilor, onoare și reputație, drepturi fundamentale ce sunt protejate atât de Constituție, cât și de Codul Civil.

Prin Decizia nr. 1576/07.12.2011, Curtea Constituțională a statuat că demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei umane, valoare ce impune fiecărui membru al societății un comportament de respect și protecție a celorlalți indivizi și interzicerea oricărei atitudini umilitoare sau degradante la adresa omului. Curtea a apreciat că "dignitatea umană, așa cum este aceasta consacrată de Constituție, nu este și nu trebuie interpretată ca instituind un tratament preferențial pentru anumite categorii de persoane, indiferent de contribuțiile, calitățile ori aportul acestora în societate. Prin urmare, demnitatea are aceleași valente pentru oricare dintre indivizi".

Incidența în cauză a dispozițiilor art. 1349 Cod civil trebuie analizată prin prisma prevederilor existente în tratatele internaționale referitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, în condițiile în care urmează a fi analizate, pe de o parte, libertatea de exprimare a pârâtului, reglementată de art. 10 din Convenția europeană, și dreptul reclamantei la demnitate, garantat de art. 8 din convenție.

Prin jurisprudența sa, C.E.D.O. a arătat că marja de apreciere a statului în restrângerea libertății de exprimare depinde de mai mulți factori, precum natura și tipul discursului, valoarea protejată prin reprimarea lui, calitatea specifică a autorului, persoana lezată, mijlocul de difuzare.

Pe de altă parte, hotărârile C.E.D.O. indică principiul conform căruia adevărul obiectiv al afirmațiilor nu trebuie să fie singurul criteriu luat în considerare de instanțe, în situația în care analizează o acuzație de calomnie, elementul determinant trebuind să fie buna-credință a autorului afirmațiilor care afectează reputația părții vătămate. În consecință, este necesară analiza atitudinii subiective a acestuia, în raport atât cu adevărul afirmațiilor sale, cât și cu scopul demersului său (a urmărit să informeze opinia publică asupra unor chestiuni de interes public, chiar dacă aceasta implică, uneori, în mod inerent, afectarea reputației persoanei vizate, sau a avut numai intenția de a afecta în mod gratuit reputația acestora (cauza Radio France ș.a.c Franței).

În cauză, instanța apreciază că jignirile și acuzațiile aduse reclamantilor sunt vădit inadecvate pentru susținerea mesajului dorit de pârâți și exprimarea liberă a ideilor acestora, impunându-se, așadar, concluzia că pârâții au săvârșit o faptă ilicită, acționând într-o manieră abuzivă, urmărind cu rea-credință denigrarea reclamantilor. De asemenea, se consideră că aceste afirmații nu vizează chestiuni de interes local, neputându-se considera că se circumscriu libertății de exprimare prevăzute de art. 10 din Convenția europeană.

Afirmațiile privind însușirea fără drept a sumei de 18.000 Euro (22000 Euro) de la Bujor Ioan, înșelaciunea, lovirea acestuia, expresii de genul „impostori, profitori, mincinoși, excroci, tepari” întrunesc caracterele unei fapte ilicite, întrucât, pe de o parte, aceste acuzații au o mare gravitate, cât timp nu au fost dovedite ca reale, nu pot fi considerate decât total nejustificate și calomniatoare. Pe de altă parte, folosirea atributelor mai sus menționate este jignitoare, insultătoare. Cuvintele respective nu reprezintă calificări sau judecăți de valoare, admisibile în cadrul unei dispute publice, ci expresii injurioase, care nu erau necesare pentru a

exprima o opinie, fie ea și negativă. Folosirea unor asemenea cuvinte pentru a caracteriza o anumită persoană sau activitatea ei depășește, prin natura lor, limitele unei polemici publice, justificate de scopul – eventual legitim – al unei dezbateri legate de un anumit subiect, chiar interesant pentru comunitatea locală. Aceste expresii jignitoare sunt de natură să afecteze reputația, onoarea, imaginea publică și demnitatea persoanei vizate, fără a aduce publicului cărui i se comunicau, prin ele însele, vreo informație sau comunicare necesară și utilă, fiind făcute cu scopul unic de a o discredita pe reclamantă. De aceea, aceste afirmații depășesc limitele exercițiului firesc al dreptului la liberă exprimare, și astfel pârâții nu sunt protejați de art. 10 paragraf 1 din Convenția europeană

Așadar, fapta ilicită săvârșită de către pârâți rezultă din cele mai sus menționate, pe lângă exercitarea cu rea credință a drepturilor sale, pârâții au încălcat prevederile art. 72 din Codul civil, aducând atingere, fără putere de tăgadă, onoarei și reputației reclamantilor, persoane fizice.

Existenta faptei ilicite a determinat un prejudiciu reclamantilor, persoane fizice care urmează a fi analizat în cele ce urmează prin prisma dispozițiilor art. 1349, 1357, și 1381 din Codul civil, între cele doua elemente care conturează răspunderea civila delictuala existând, în mod evident, o legătura de cauzalitate.

În literatura de specialitate s-a conturat ideea potrivit căreia prejudiciul este cel mai important element al răspunderii civile, este o condiție esențială și necesară a acesteia, prejudiciul fiind nu numai condiția răspunderii reparatorii, ci și măsura ei, în sensul că ea se angajează doar în limita prejudiciului injust cauzat.

Prejudiciul moral se acordă ca o reparație morală de principiu, iar în lipsa unor criterii legale de determinare a cuantumului unor astfel de despăgubiri, practica judiciară a stabilit că despăgubirile morale nu trebuie să constituie un motiv de îmbogățire fără justă cauză.

Jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, a reținut în mod constant în situațiile când acordă despăgubiri morale, că nu se operează cu criterii de evaluare prestabilite, ci se judecă în echitate.

În ceea ce privește, existența prejudiciului, și legătură de cauzalitate, acestea se justifică prin aceea că, în toată această perioadă, ca urmare a acțiunilor defăimătoare ale pârâților, reclamantilor le-a fost afectată imaginea, și inclusiv viața profesională, fiind foarte probabil ca mulți dintre colegii/clientii reclamantilor Bujor Constantiniu (care deține un PFA cu activități de reparații auto și vânzarea autoturismelor) și Bujor Nicoleta (de profesie inginer la Automobile Dacia) și membrii comunității să fi vizionat postările respective. În ceea ce o privește pe reclamanta Bujor Anii este evident ca mesajele denigratoare i-au adus atingere onoarei și reputației, i-au afectat starea de sanatate, și așa precară și au creat suspiciuni în rândul comunității cu privire la integritatea sa morală.

În ce privește vinovăția, condiție legală pentru angajarea răspunderii civile delictuale a pârâților, instanța a pornit de la premisa că atât Constituția României, cât și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale au statuat că libertatea de exprimare nu este un drept absolut, el putând fi supus unor limite care constituie măsuri necesare într-o societate democratică.

Instanța apreciază că pârâții aveau obligația unor minime dovezi cu privire la realitatea celor afirmate, cu atât mai mult cu cât pretențiile conotații penale afirmate în cuprinsul respectivelor postări nu au fost dovedite în cauză.

În ce privește caracterul defăimător al postărilor, instanța va constata că, în speșă, nu s-a făcut dovada veridicității faptelor imputate reclamantilor (reținând, în acest sens, că informațiile prezentate prezintă și caracterul unor informații factuale, susceptibile de a face obiectul probei verității, dar și judecați de valoare, în sensul exprimării opiniei unei persoane asupra calităților profesionale, morale și personale ale altuia - conform distincțiilor realizate în jurisprudență).

În aceste condiții, lansarea mesajelor în spațiul virtual nu apare ca fiind efectuată cu bună credință, astfel ca se va reține ca îndeplinită și condiția referitoare la vinovăția pârâților.

În ceea ce privește întinderea despăgubirii, în practica judiciară s-a conturat în mod constant opinia că, fiind vorba de repararea unui prejudiciu nepatrimonial, singurul criteriu pentru determinarea cuantumului despăgubirii este acela al întinderii lui.

Potrivit jurisprudenței CEDO, există un criteriu general potrivit căruia despăgubirile trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Repararea prejudiciului moral trebuie să fie realizată printr-o compensare echitabilă, aceasta presupune că, fără a se ignora natura valorilor lezate, nu trebuie să constituie un temei al îmbogățirii, pentru că s-ar deturna finalitatea acordării daunelor morale, care trebuie să se producă, în primul rând, pe plan afectiv și moral.

Prejudiciul cauzat recalamnților fiind unul de natură morală, instanța de judecată va stabili prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, măsura în care le-a fost afectată situația familială, profesională și socială, aceste criterii fiind subordonate conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Instanța constată ca suma solicitată de reclamanți cu acest titlu este excesivă, răspunderea civilă delictuală fiind menită să acopere o pagubă nu să asigure un câștig.

În speță, se apreciază că o suma de 2.000 lei pentru fiecare dintre cei trei reclamanți persoane fizice reprezintă o satisfacție echitabilă, atingerea adusă onoarei și demnității lor, fiind de natură să împiedice realizarea, continuarea sau repetarea unor asemenea afirmații defăimătoare de către pârâți. În ceea ce privește cererea de daune morale formulată de reclamantul Bujor constantiniu, ca reprezentant legal al „Bujor Constantiniu PFA”, tribunalul constata că nu s-a dovedit în cauza a afirmațiile părților ar fi avut consecințe asupra activității acestora, cu atât mai mult cu cât solicitarea unor despăgubiri pentru scăderea vânzarilor și comenzilor PFA-ului îmbracă forma unor daune materiale.

Așadar, având în vedere dispozițiile reglementate de art.1357 Cod civil (cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă), și art.1381 Cod civil (orice prejudiciu dă dreptul la reparație) raportate la argumentele expuse mai sus, instanța va admite în parte cererea și va obliga parații în solidar la plata către fiecare dintre cei trei reclamanți persoane fizice a sumei de 2000 lei, reprezentând daune morale.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 253 Cod civil, mai sus reproduce, va obliga pârâții să șteargă mesajele defăimătoare la adresa reclamanților de pe paginile de facebook și să publice, pe cheltuiala lor, prezenta hotărâre într-un ziar de circulație locală. Solicitarea de obligare a pârâților la prezentarea de scuze publice reclamanților, va fi respinsă motivat de faptul că acest petit este neclar, imprecis, nefiind individualizat locul public în scopul prezentării de scuze, astfel că o asemenea dispoziție nu se va putea pune în executare. În plus, stabilirea acestei obligații pentru repararea prejudiciului cauzat nu se impune, obligarea pârâților la plata sumei de bani și la publicarea dispozitivului hotărârii fiind măsuri suficiente pentru restabilirea dreptului încălcat.

Se va respinge ca nefondată cererea formulată de reclamantul Bujor Constantiniu, în calitate de reprezentant legal al „Bujor Constantiniu PFA”, iar fața de prevederile art. 453 Cod procedură civilă, va obliga parații în solidar la plata către fiecare reclamant, persoana fizică a sumei de 100 lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxa de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea formulată de reclamanții **Bujor Ionela Nicoleta** (CNP 2960802150436), **Bujor Anii** (CNP 2740601150373), **Bujor Constantiniu** (CNP

1740521150395), **Bujor Constantiniu PFA**, prin reprezentant Bujor Constantin, toți cu domiciliul în Găești, str.Nicolae Titulescu, nr.139.A, județul Dâmbovița iar domiciliul ales în Pitești, str.Balotești, bl.T.7, sc.B, et.2, ap.10, județul Dâmbovița (la numita Bujor Ionela Nicoleta), în contradictoriu cu pârâții **Bratu Doina, Bratu Marian**, ambii cu domiciliul în Găești, str.Nicolae Titulescu, nr.136, județul Dâmbovița și **Bujor Lucica, Bujor Nicolae** ambii cu domiciliul în Găești, str.Nicolae Titulescu, nr.139.A, județul Dâmbovița.

Obligă pârâții în solidar la plata, către fiecare dintre reclamanții Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii și Bujor Constantiniu (în nume propriu), a sumei de 2000 lei, cu titlu de daune morale.

Obligă pârâții să șteargă mesajele defăimătoare la adresa reclamanților de pe paginile de facebook și să publice, pe cheltuiala lor, prezenta hotărâre într-un ziar de circulație locală.

Respinge cererea formulată de reclamantul Bujor Constantiniu în calitate de reprezentant legal al „Bujor Constantiniu PFA”, ca nefondată.

Obligă pârâții în solidar la plata, către fiecare dintre reclamanții Bujor Ionela Nicoleta, Bujor Anii și Bujor Constantiniu, a sumei de 100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, .

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la tribunalul Dâmbovița.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, astăzi, 07.07.2022.

PREȘEDINTE,
Bogdana Brînzică

GREFIER,
Mereuță Elena Daniela

Redactare: BB

Dactilografie: BB/NP

Nr. de exemplare: 10

Data redactării: 15.07.2022

PRIVIND ACESTE MOTIVE
ÎN NOMELE LEGII
NOTĂRĂȘTE